

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: D. M. L.**, zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, Brno, Příkop 8, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2004, č. j. 24 Az 416/2004 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 6. 2004, č. j. OAM - 1999/VL - 07 - 05 - 2004, nebyl žalobci (dále jen „stěžovatel“) udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a nebyla na něho vztažena překážka vycestování podle § 91 téhož zákona. Žalovaný své rozhodnutí odůvodnil tím, že již v minulosti v České republice pobýval a po svém návratu do Vietnamu uvažoval o opětovném vycestování za výdělkem. O azyl požádal, aby měl nějakým způsobem upraven pobyt v ČR. Žalovaný proto po zhodnocení stěžovatelových výpovědí neshledal splnění podmínek výše uvedených ustanovení zákona o azylu.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel v zákonné lhůtě žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, jejíž část byla napsána ve vietnamském jazyce. Soud proto stěžovatele usnesením ze dne 1. 7. 2004 vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce soudu předložil překlad svého podání do českého jazyka, který je jazykem úředním, a rovněž uvedl označení výroků rozhodnutí,

jež napadá, a uvedl konkrétní žalobní body. Zároveň stěžovatele poučil o možných následcích, pokud jeho podání nebude doplněno. Na tuto výzvu stěžovatel reagoval podáním ze dne 20. 8. 2004, které je opět označeno jako žaloba, ovšem obsahuje text pouze v jazyce českém. Konkrétně je však v textu žaloby pouze uvedeno, že stěžovatel nesouhlasí s rozhodnutím žalovaného a požaduje jeho přezkoumání, aby mohl pokračovat v pobytu na území České republiky. Jelikož žaloba přes poučení soudu neobsahovala označení napadených výroků ani žádné žalobní body, Krajský soud v Ostravě ji usnesením ze dne 9. 9. 2004, č. j. 24 Az 416/2004 - 16, odmítl.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, kterou se domáhal jeho zrušení, a v jejím odůvodnění uplatnil kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s“). Vytkl krajskému soudu, že jeho rozhodnutí je nesprávné a k odmítnutí žaloby došlo pouze z formálních důvodů. Soud měl opatřit překlad podání do českého jazyka a tak zjistit, zda je podání úplné. Stěžovatel si neuměl přeložit písemný požadavek soudu a z toho důvodu nemohl vyhovět jeho formálním požadavkům. Dále uvedl, že se mu těžko jedná s českými úřady, neboť neumí český jazyk, a dále, že uzavřel dne 23. 7. 2004 sňatek s českou občankou, přesto však musí každý měsíc dojíždět do P. s. K.. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný navrhuje zamítnutí kasační stížnosti a nepřiznání jejího odkladného účinku pro nedůvodnost, přičemž posouzení postupu krajského soudu nechává plně na posouzení zdejšího soudu.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Přestože stěžovatel v textu kasační stížnosti uplatňuje kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s., z obsahu podání a povahy věci lze dovodit, že stěžovatel namítá kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a kasační stížnost je tedy přípustná.

Nejvyšší správní soud po zjištění, že kasační stížnost je podána včas a že je přípustná, přezkoumal napadený rozsudek vázán rozsahem i důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Nejvyšší správní soud proto přezkoumal postup krajského soudu v této věci a dospěl k závěru, že k jeho pochybení nedošlo. Pokud totiž stěžovatele vyzval, aby zajistil překlad svého podání do českého jazyka a tento tak učinil, nelze dovodit, že by stěžovatel neporozuměl poučení soudu a z tohoto důvodu nemohl vyhovět jeho požadavkům. Ze srovnání rozsahu textu obou podání je zřejmé, že se v druhém případě jedná o české znění téhož, a proto je rovněž nedůvodné, aby si překlad zajišťoval krajský soud. Dále Nejvyšší správní soud konstatuje, že žalobní body (§ 71 odst. 1 písm. d/ s. ř. s.) musí obsahovat jak právní, tak zpravidla i skutkové důvody, pro které žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí správního orgánu za nezákonné nebo nicotné. Pokud žaloba postrádala potřebná

konkrétní skutková tvrzení a stěžovatel vzdor výzvě a poučení soudu nijak nereagoval a vadu neodstranil, postupoval krajský soud v souladu se zákonem, odmítl-li stěžovatelovo podání z tohoto důvodu (k tomu srov. rozsudek publikovaný pod č. 488/2005 Sb. NSS). Pro posouzení daného případu je zcela nepodstatné, že stěžovatel uzavřel sňatek s českou občankou, stejně jako skutečnost, že v průběhu azylového řízení byl nucen dojíždět do P. s. K., krajský soud proto nepochybil, když tyto okolnosti nijak nezohlednil.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.
Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu